

Підписано до друку 01.06.21
Ум. друк. арк. 3,7
Наклад 100 прим.

Формат 60x84\16
Зам. № 210397

Віддруковано у редакційно-видавничому відділі НУБіП України
вул. Героїв Оборони, 15, Київ, 03041
тел.: 527-81-55

Наше знайомство з університетом

Ранній вітер проходить через щілину напіввідкритого вікна. Пташки тільки починають прокидатися від нічного сну. На годиннику 6:00. Тепер саме в таку годину я маю прокидатися кожного ранку, щоб встигнути на 1 пару. (Шабатин Катерина)

21 вересня я офіційно змінила статус «абітурієнт» на «студентка НУБіП України». Час пролетів непомітно, ще вчора я отримувала лист з результатами ЗНО, а вже сьогодні сиджу на першій лекції та уважно слухаю Василя Дмитровича. (Балуда Анастасія)

У нашому університеті я знайшла чудових людей зі схожими думками та поглядами на життя. Всі без виключення талановиті особистості, які надихають мене. Кожен прагне досягти чогось, має мрію та різні захоплення. Здавалося б, ми такі різні, але водночас дуже схожі. (Мазуренко Альона)

Мені пощастило, що мій університет має велику територію: багато корпусів, футбольний стадіон, парки та сади. В мене викликає таке враження, що це окрема країна зі своєю внутрішньою та зовнішньою політикою, зі своїм кордоном, законами та культурою. Життя тут дуже активне, кожна людина тут має свою головну та вирішальну роль або обов'язок, від якого залежить подальша доля цього краю. Це наче окремий механізм. (Мошківський Владислав)

Тут все інше, нове та зовсім незнайоме. Мене переповнюють настільки різні емоції, що й словами не передати. Я в захваті, але і дуже хвилююсь. Мабуть, ще не зовсім адаптувалась, адже тут все нове. Пишу це і навіть не вірю. (Гамениця Анна)

Люди, здавалося б на перший погляд, поєднані однією спеціальністю, об'єднали свої життя. Мріють разом. Діють разом. Разом закривають вже знайомі двері, щоб зранку знову повернутися до них. (Терьохіна Марія)

Наш університет

Національний університет біоресурсів і
природокористування

CONTENTS

З М І С Т

01	Мій рід, що я в нім колосочок	5
	-	8
02	Хоч скільки падай- значення немає, та важить те, чи ти зумів піднятись	9
		12
03	Курс тримай на горизонт, і мета тобі скориться!	13
		16
04	Кохаю...дві людини... три склади... єдина до ля...	17
		22
05	Якщо людиною себе вважаєш...	23
		26

06	Хто я; творець,	27
	чи літописець?	-
07	Журналіст не може бути	30
	кольоровим, журналіст	31
08	має бути об'єктивним і	-
	справедливим!	34
09	Не збудуєш словом, коли	35
	руйнуєш ділом	-
10	Я ні секунди не стою,	38
	навіть коли стою на місці	-
11	Гарантія свободи.	39
	Без вільного слова не буває	-
12	вільної людини.	42
		43
13		44
		46

Дякую за вклад у наш Альманах « de суть»

Балуда Анастасія	
Бондаренко Микола	
Бруй Марія	
Гамениця Анна	
Кармазіна Катерина	
Кожан Вікторія	Мазуренко Альона
Кривіцька Валерія	Мацібура Вадим
Кулініч Данило	Мошківський Владислав
Лапін Олександр	Музичук Ілля
	Полович Наталя
	Сюр Вероніка
	Терьохіна Марія
	Цимбалюк Крістіна
	Шабатин Катерина
	Шуландт Каріна

Творчий колектив

Творчий колектив — це об'єднання
одномисців, де кожен робить
індивідуальний внесок в культурне
збагачення університету.

Заснований з метою надання
можливості реалізації студентських
ідей у розвитку дозвілля.

Редакційна колегія

головний редактор

Терьохіна Марія

заступник редактора

Балуда Анастасія

редактор

Музичук Ілля
Лапін Олександр

відповідальний секретар

Шабатин Катерина

фотограф

Мазуренко Альона

CHIEF

Чиж Іван Сергійович

ВСТУП

З чистого листа і чистим текстом- ідея усієї збірки, і якщо Ви не знаєте навіщо відкрили її, ми пояснимо: для того, щоб прочитати думки молоді у 21 сторіччі 2021 року.

Зверніть увагу на обкладинку. Легко і лаконічно. Вона- відображення змісту. Проте це так, як бачимо його ми. Що до Вас? Мова людей недосконала, все залежить від інтелекту і контексту. Саме тому, прочитавши уривки, Ви побачите те, що відображається всередині Вас. Ви побачите те, що хотіли б тут побачити.

Автори цих текстів вирости поміж часом прориву технологій, і тут показують бачення тієї системи, у якій їх виховали, а також ту систему, яку вони самі виховали в собі. У кожного різне, та все ж спільне водночас. Наша особливість.

І якщо люди занадто рано старіють, та занадто пізно розумнішають, то, дорогий читач, Ви схопили золоту середину. Тут починається наша свобода, свобода наших думок у Ваших очах. Тож коли Сартр говорив, що людина, проживаючи життя- існує, а лише після смерті починає створюватися, він мав на увазі, що людина як особистість буде сформованою після повного вкладу себе у своє життя. Тому ця збірка є одним із перших внесків в наші. Створення місця там, де суть.

автор:
Терьохіна Марія

Микола Бондаренко

Ми на війну направили науки,
І лише дурень нас у чомусь звинуватить.

Ми замінюємо роботами руки
І гнівно точимо зуби об граніт

Як багато ще попереду

Хвилювань, шукань, відкриттів -

Не злічити!

Науці себе присвятити без сумнівів

Для кожного честь!

Дивну магію буття,
Що під назвою-життя.
Світ мій дуже не легкий,
Він великий, та крихкий...
Світ прихований в думках
Він оман в моїх очах
Все що бачу навкруги,
Все насправді- навпаки.
Тут життя йде в протиріч,
Все за ним іде в тойбіч
Смерть- історія одна,
Спонукає смерть- війна
Чи всесвітня, чи в думках
Все одно життю це крах.
Тут є висновок один:
Смерть життю є господин
Спонукає проживати,
А не просто існувати.

Я живу один лиш раз,
І сказати без образ
Світу сенс, що вводить в страх
Є у кожного в очах
Є у музиці легкій,
Що взліта в польоті мрій,
Є у низці почуття,
Що дає мені життя,
Є у співі, в сенсі фраз
Є в коханні без образ,
Бачу світ я не речей,
А в серцях, в душі з очей.
Що ж, людина я така,
Може зовсім не легка,
Де оце і є мій світ,
У яким думок політ,
Підриває почуття,
Де ж знайти той сенс життя?
Ну і як би вам сказати...
Сенс життя, мабуть, у тому,
Щоб його не відшукати!

Слова нашого шеф-редактора

Високого польоту вам, колеги!

Будь ти тричі академіком... Хизуйся освітою, званнями і посадами... Втішай своє «єго» показним поклонінням залежних од тебе оточуючих... Перелічуй темними ночами стоси зелених папірців, вимірюючи ними свою удачливість, спритність чи й крутість... Самовозвеличуйся як завгодно, однак тобі не зрівнятися з ними... Бо вони, жовтороті ще пташенята, так високо злетіли самим лише фактом народження в епоху глобальних технологічних проривів та інформаційних суспільних трансформацій...

Так, їм бракує ще досвіду... Так, не всі з них належно володіють майстерністю словотворення... Так, вони ще тільки роблять перші кроки у романтичній і водночас каторжній професії Журналіста... Та вони уже інші, не такі, їхні горизонти високі, світлі і чисті...

Педагогіка творчості вимагає від наставника розгледіти, відчутти, розкрити творчий потенціал юних журналістів. Саме тому з перших кроків в університеті навчальні групи працювали за моделлю редакцій, а студенти виконували спеціальні творчі завдання, передбачені силабусом і навчальними програмами «Основ журналістики» та «Журналістської етики», захищали творчі роботи під час практичних занять та, як підсумок навчального року, підготували оригінальні альманахи-дайджести.

Ось у ваших руках перші у їхньому творчому житті, матеріалізовані у друкованих виданнях, роздуми про головне: хто ти, для чого прийшов у цей світ, що для тебе любов і віра, чому і для чого ти обрав журналістику, які твої принципи і обереги?..

Вчитайтеся... Вдумайтеся... Оцініть...

Горджуся вами, мої юні друзі-журналісти. Кажу це утретє поспіль студентам за ліком курсів, які пройшли цю школу педагогіки творчості. А на зміну йде нова юнь...

Мій рід, що я в нім колосочок

Марія Терьохіна

Всім привіт! Я тут стою
Щоб донести вам свою
Ніби думки подих, мить
Що у раз до вас злетить.
Бачу усміх на устах,
Думку: «Що знову у віршах?»
Так у віршах, бо то моє
Світ в думках не відстає
Отже що там, сенс життя...
Сенс всесвітнього буття?
Пам'ятаю був десь світ,
У яким думок політ
Був знецінений, тяжкий
Світ був дуже не простий
Крокував він з року в рік,
Крізь сварок брами й воріт
В тому світі жили люди,
Що завжди в той час усюди

Розкривали почуття,
Щоб знайти той сенс життя.
Люди думали, ходили
Вже сто років пережили
Все на світі перейшли,
Але сенсу не знайшли,
Що ж, складна була задача,
Шлях за сенсом- все невдача.
Он за роком плине рік,
За сторіччями- сто літ
Стала круглою земля,
Все вже знано віддала
Де ж тепер той сенс сховався?
Світ став циклом війн, зізнався:
Гинуть люди і земля,
Доля в тім твоя й моя.
Що ж, навіщо тут стою...
Щоб донести вам свою

POEMS

«Поезія - це завжди неповторність, якийсь безсмертний дотик до душі».

© Ліна Костенко

Анастасія
Балуда

Варто усвідомити, що один колосок не дасть урожаю і для того, щоб щось вийшло- потрібно об'єднати зусилля усіх, тобто аби рід був шанованим: потрібно, щоб кожен колосок поділився своїми плодами та зробив свій вклад у майбутнє всієї родини.

Марія
Бруй

Наші близькі- це наше коріння, яке треба оберігати. Мені дуже шкода тих людей, які усвідомлюють це тоді, коли вже пізно, як коріння вже померло. Але ж без коріння не буде і листя. Тому потрібно поважати, цінувати і берегти те, що маєш- свою родину.

Вікторія
Кожан

Родовід, рід, родина, рідня... Слова одного кореня, які здавна в Україні вважалися святими. Народні традиції, народна мораль, виховували з дитинства в людині глибоку повагу до цих святинь. Завдяки родовому дереву ми будемо шанувати пам'ять наших предків, знати коли та де вони народилися, чим займалися. При цьому дуже цікаво зустрічати рід занять, який передавався від покоління до покоління, це означає що до нас генетично передалися ці таланти, і ми можемо досягти успіху в цій справі.

Чому саме колосочок? У великому полі людства моя родина займає невеличку ділянку. Спочатку я був лише насінням в землі, але згодом я стану великим колосом, який, надалі, дасть свої плоди.

Нема на світі більшої сили ніж кровні узи. Цінують своїх рідних, бо ближче людей на цій планеті не знайдете...

Олександр
Лапін

Помічали колись хто саме гучніше всіх кричить про незадоволеність, про проблеми, інколи навіть заходячи своїм невдоволенням на життя інших, невинних, людей. Це саме ті, хто позбавлений повноцінного матеріального, а частіше і морального сфер життя.

І тут ми дійшли до етапу, який нам висуває питання, а від кого ж залежить їх наповненість? Звичайно першою відповіддю буде людина. Сама людина вправі вирішувати свою долю, щоб бути наповненим матеріально, може відкрити свій бізнес, працюючи на себе, при цьому дійти до цього завдяки своїй моральній освіченості. Проте варто згадати, що ми всі є різні, й не кожний хоче це робити, а знаходить себе у якійсь іншій роботі, в певній країні, що піклується про людину. І тепер, коли моральне становище залежить, від самого громадянина, матеріальне- залежить від фінансової можливості країни забезпечення її працівників та внутрішньої політики.

Країни. Цю тему я зачепила трохи раніше, та ті країни, що мають специфічне виховання населення згадала, а що ж тепер робити з країнами, у яких введений закон про «свободу слова», проте вони однаково мають проблеми?

Коли я згадувала про людей, які завжди чимось незадоволені, вам, можливо, прийшла на думку постать українця, оскільки проблеми описані мною раніше часто зустрічається у громадян моєї Батьківщини, проте і причину проблематики тоді я вже встигла описати. Тож розберемо.

Україна. Країна, яка повністю підходить під дану ситуацію. В моїй батьківщині є закон вільного слова, проте інколи цим законом зловживають, що призводить до плачевних наслідків для її населення. Керують цим декілька людей, проте й керують вони самими громадянами. Чому ж так виходить? Гадаю, тому, що наша влада, на жаль, не може забезпечити матеріальну сферу життя її населенню, що призводить до некомфортного проживання багатьох українців. Якщо держава не може забезпечити нормальний рівень проживання населення, що працює, люди йдуть до тих, у кого гроші є. В Україні це олігархи, магнати не першої чесності, які й забирають ці гроші, а разом з тим, люблять використовувати людей, що до них приходять задля робочої вакансії. Громадяни стають залежними від чужої думки, оскільки залежать від чужих грошей.

Ця система впливає на багатьох людей різних професій, проте найгірший наслідок-медійна пропаганда, яку просувають журналісти, через більший дохід від олігархів, тим самим вносячи їх вигоду у розуми населення. Фінансова залежність синхронізує скованість людини, як такої, в незалежності від його витоку.

Варто запевнити, що кордони існування двох сфер, кожна людина будує для себе сама, а тобто й вирішує співвідношення відсотків у моральній і матеріальній сторонах для своєї повної внутрішньої свободи. Вільна людина завжди буде мати вільне слово. «Свобода слова» буде відтворюватися тільки від тієї особи, яка наперекір всім обставинам буде сама для себе вільною. Влада може встановити закони, проте нераціональні закони не володіють незалежними людьми.

Вільні люди й будують цей світ; встають вранці, умиваються, приводять себе в порядок, а разом з тим, приводять в порядок і свою планету. Які б устрої й закони не оточували б суспільство, в усі часи гарантія свободи: без вільної людини не буває вільного слова.

Терьохіна Марія

«Гарантія свободи. Без вільного слова не буває вільної людини.»

«Є таке тверде правило: встав вранці, умився,
привів себе в порядок- і відразу
ж приведи в порядок свою планету.»

Антуан Де-Сент Екзюпері «Маленький принц»

Сьогодні ви там, куди вас привели ваші думки, озброєні словами. Важливо вчасно побачити, яка саме зброя у вас в руках.

Людина не вправі вирішувати місце її народження, її первинного оточення, проте людина в змозі його будувати. Культура свободи слова виховується не в кожній країні; це рідкість, проте не випадкова. Слово має велику вартість, адже виходить із думки, думки людини, що її створює. Вони бувають різні, їх визначає наповненість сенсом, що виходить зі свідомості та освіченості людини. Частіше саме людський вибір, який відсоток знань вона хоче отримати, проте варто не забувати вплив культури на цю ж свідомість, політичне регулювання країни над нею. Неосвіченому, запропагованому населенню і вільне висловлювання не треба.

Гадаю, на цьому етапі ви побачили, що «свободу слова» визначають політичні діячі тієї чи іншої країни, так само, як і рівень освіченості населення, що впливає подальшому рішенню його опору на спосіб ведення влади в країні цих же людей. Коли влада змалечку привчає людей не мислити та аналізувати, а підкорюватися їх правилам та ідеологіям- тоді і люди не будуть мати свої думки, а значить і слова.

Оскільки такий формат правління поширений не у всіх країнах світу, давайте, прибравши всі політичні аспекти, почнемо зі свідомості людини, як такої.

«Свобода слова» складається зі свободи думки, а свобода думки, складається зі свободи людини, тож щоб віднайти силу вільного слова, треба спочатку віднайти структуру людської свободи. Розпочнемо з того, що людина живе заради емоцій, які вона отримує протягом свого існування, коли вона їсть, спить, читає, закохується, коли стрибає з гелікоптера, чи серфінгує на хвилях океану- варто пам'ятати, що це все вона робить задля емоційного її стану. Зупиніться на секунду і подумайте, чим би було ваше життя без емоцій? Пустотою, стаціонарним вакуумом; адже навіть сум є процесом відчуття, в ньому є сенс і подальші наслідки.

А що треба для рівноваги емоційного стану? На мою думку, це саме моральна та матеріальна наповненість, їх правильне співвідношення. Можна було б назвати це дуалізмом Рене Декарта, проте ні. Людина не може себе відчувати добре, коли не в змозі нагодувати свою сім'ю, так само, як не може без відчуття освіченості себе у світі. Особа повноцінна, коли має наповнений баланс, в її вже вибудованих потребах, у моральній та матеріальній сферах; от тоді і з'являється її свобода, а значить свобода думки й слова.

Традиції народної творчості у вихованні синівського ставлення до свого роду, у збереженні історичної пам'яті, вірності мудрим заповідям батьків- продовжували й розвивали кращі українські письменники. Вони передавали різні види стосунків та певні традиції давніх українських родів у різних інтерпретаціях.

Вадим
Мацібура

...Для мене ж це щось особливе. Люди, в оточенні яких я знаходжусь із самого народження, які виховали мене та постійно підтримують. Це ті люди, які завжди будуть на моєму боці, навіть якщо я оступлюсь. Це ті люди, які захистять та допоможуть. Це ті люди, які будуть переживати разом зі мною, якщо щось трапиться. Це ті люди, що бажають тільки добра. Ті, хто не дають почувати себе самотньо. Ті, хто підтримають у важкі часи. Ті, хто поважають. Ті, хто безмежно люблять... Тут я можу почувати себе затишно, та бути такою, якою я є насправді.

Альона
Мазуренко

Моя родина це велике поле, де я в нім колосочок.

Хоч скільки падай —

значення немає, та важить те
чи ти зумів піднятися

Мошківський Владислав

«Кохаю – дві людини, два склади, єдина доля»

Багато людей сперечаються про те, що таке кохання? Чи буває воно одне навсе життя, чи можна закохуватися багато разів, чи переживає його кожна людина, чи тільки обрані?

Науковці розклали цей стан людини на формули й вважають, що це щось на кшталт хвороби.. й через деякий час (десь до трьох років) вона закінчується.. Це чітко розкрив Фредерік Бегбедер у своїй книжці «Кохання живе три роки». Але це прекрасне почуття набагато більше, ніж сухе наукове тлумачення. Любов – це щось космічне, на рівні з унікальними явищами. Вона може окриляти, надихати на різні подвиги: на написання творів, віршів, пісень, картин, створення скульптур і живе навіть після смерті люблячого серця. Згадаємо монумент Тадж Махал в Індії. Імператор Шах Джахан Мугал (17 сторіччя) збудував цей архітектурний шедевр на честь своєї коханої дружини, перської імператриці Мумтаз-Махал. Вона померла при пологах його чотирнадцятої дитини. Серце імператора розривав біль втрати та він вирішив увіковічити свою любов до дружини, збудувавши найкрасивіший у світі палац білого кольору, унікальну архітектурну перлину про яку знають не тільки в Індії, а в усьому світі. А відтак невід’ємно згадують про кохання Шаха Джахана Мугала до своєї дружини. Це символ вірного, глибокого та справжнього почуття. Їх кохання йде крізь віки та надихає...

І На території України також є багато пам’яток, які присвячені коханим жінкам. Наприклад, наша відповідь Тадж Махалу за задумом увіковічити почуття – Софіївський дендропарк в Умані. У цьому місці панує дивовижна атмосфера тому, що кожне деревце висаджувалось з любов’ю магнатом Станіславом Потоцьким для своєї коханої дружини Софії, на честь її іменин. Цей прекрасний живий подарунок з 18 сторіччя став символом кохання і натхненням для багатьох, хто відвідує Софіївський парк.

І імператор Шах Джахан і Станіслав Потоцький – ці Чоловіки не просто кохали, а боготворили своїх жінок, кричали на увесь світ про те, як щиро та шалено вони люблять один одного. Не плутайте ці почуття з закоханістю, симпатією чи просто пристрастю.

Не кожне серце може відчути такий дар любові; бо черстве, егоїстичне серце не спроможне віддавати, а «кохати» - це завжди віддавати не сподіваючись на якусь винагороду, все йде від душі.

Кармазіна Катерина

«Я ні секунди не стою, навіть коли стою на місці»

Не існує життя без розвитку, змін, росту, руху вперед. Стабільність ілюзорна. Ми постійно перебуваємо в русі. Ми постійно змінюємо себе, розширюємо свій кругозір, наповнюємося, примножуємо в собі якійсь почуття та емоції – ці процеси не припиняються ні на секунду. І секунди як міри тут замало. Процеси відбуваються кожен мить. Питання: «Змінюватися чи не змінюватися?» у розсудливої людини виникати не може. Духовний, особистісний розвиток повинні бути на першому місці, адже це паливо для душі. Лише від рівня усвідомленості залежить рівень та якість того, чим ти наповнений всередині. А тренувати свою усвідомленість можливо лише через падіння та невдачі, бо саме з цього ти витягуєш досвід і відповідно – розвиваєшся, рухаєшся по сходах направлених до моральної досконалості. А щодо невдач? Невже вони існують?! Ні, це утопія, вигадка. У тому випадку, якщо все йде не так, як би тобі хотілося, просто спитай себе: як ця ситуація може вплинути на твій життєвий шлях. І спочатку це може здатися невдачею, але насправді це – коригування твого напрямку, якого ти тримаєшся.

Так, я вже уявляю твої зітхання, заочування очей вгору і за цим всім криється смак, неприємний смак твого минулого, що зараз ти згадав. У всіх нас є минуле, де ми були зруйновані зсередини. Це цілком нормально. Але нехай уламки твого минулого стануть не похоронним пагорбом над тобою, а вершиною, на яку ти зійдеш, щоб отримати ширший кругозір і світорозуміння. Вловлюєш сенс?

Оскільки ти не стоїш на місці, навіть, коли не докладаєш силу силенню зусиль, а просто намагаєшся віднайти душевну рівновагу, навіть якщо ти балансуєш на краю безодні. І ніколи не забувай, що твоя свідомість – це урожай, який тобі доведеться збирати, завтра, наприклад, і він залежить від тих зернят, які ти посадив сьогодні. Які думки ти посадив у своїй свідомості зараз? Про що ти сьогодні думав? На що витрачав свою енергію цілий день сьогодні? Один день визначає тиждень. Тиждень місяць. Місяць рік. А роки визначають твоє життя. Обирай думки усвідомлено. Ти стаєш тим, про що ти думаєш. Тому просто не переставай думати і ти завжди будеш в русі, навіть коли стоїш на місці.

У світі люди, які змогли досягнути бажаного від початку виховували в собі сильну та мудру особистість, яка здатна критично мислити і не покидати справу після першої невдачі. Поразки є і будуть, ми не зможемо бути готовими до нових випробувань поки несемо за спиною старий тягар. Дуже важко розуміти, що ти ось-ось, будучи так близько до найбажанішого, допускаєшся такої похибки, але це всього лиш – досвід, який продемонструє помилки, які варто було виправити, каже на більш вірний шлях, можливо, навіть цікавіший та більш захопливий, повний нових знайомств та вражень. Помиляться, падати чи емоційно вигорати – не соромно, соромно-це зректись цілі, яку поставив і обіцяв досягнути якнайшвидше.

Анастасія
Балуда

Так вийшло, що наше життя постійно переплітається з проблемами та перемогами. Для когось одна проблема може стати фатальною, а хтось тримає удар роками. Це є дуже важливою навичкою підійматися після поразок.

Микола
Бондаренко

Що відрізняє сильну фізично та духовно людину від морально слабкої – це сила волі та вміння знайти в собі сили піднятися та рухатися далі. Саме такі люди у більшості випадків досягають висот та стають сильними світу цього.

Марія
Бруй

Анна
Гамениця

Відмова – це не привід здаватися, навіть якщо це вже не вперше. Цілеспрямована людина розуміє, що від того, що вона «опустить руки», нема ніякої користі. Краще не зосереджувати на цьому свою увагу і пам'ятати, що «за чорною смугою в житті, рано чи пізно настане біла», але все залежить від вас, а не від кого іншого.

Вікторія
Кожан

Мушу сказати, що життя дуже непередбачуване. Коли виникає проблема, не кожна людина має силу волі здолати її, і, як не прикро це констатувати, потрапляючи в безвихідь, слабкодухі опускаються на дно життя або зводять із ним рахунки.

Валерія
Кривіцька

Почніть свою подорож із правильних очікувань. І не применшуйте кількості часу, впродовж якого вона може тривати. Пам'ятайте, що легкого успіху не існує. Очікуйте складного шляху, і ви морально підготуєтесь до зустрічі з реальними перешкодами.

Альона
Мазуренко

Багато залежить від самої людини, її характеру, світосприйняття, наполегливості, оточення тощо. Вас можуть не підтримувати, говорити, що ви робите щось не так, але потрібно навчитися не зважати на це та вірити у власні сили. Ніщо так не допоможе отримати бажаного, як ваша внутрішня віра в себе.

Гамениця Анна

«Я ні секунди не стою, навіть коли стою на місці»

Ми все життя кудись біжимо. Ставимо одну ціль, досягаємо її та прямуємо до іншої. Так минають роки за роками та зрештою все життя.

А чи не забуваєш ти вічно біжучи, ловити задоволення від кожної хвилини свого життя? Адже відчуття щастя часто криється не в результаті, не в досягненні, а в самому процесі, але ми цього твердо не помічаємо. А цей пік насолоди життям хоче, мабуть, знайти кожен, головне вчасно зрозуміти, що він тут і зараз, ніхто і ніщо не зробить тебе щасливим, тільки ти сам. Говорячи про те, що будеш щасливим за якоїсь умови, то ти вводиш в оману сам себе. Досягаючи однієї цілі, яка мала принести тобі цю жадану насолоду, з'являється інша і так все життя.

Як часто ми думаємо про те, що маємо вже зараз. Зазвичай наші думки зайняті або майбутнім, або минулим, але ніяк не теперішнім. Ми знецінюємо те, що маємо зараз, воно стає для нас чимось буденним та нецікавим, чимось звичайним. Ніби так було і буде завжди. Але ні, ми обманюємо самі себе. Все, чим ми володіємо не вічне та дуже вразливе, можемо втратити це в будь-який момент і тільки тоді згадаємо як це було для нас важливо. Дуже влучна фраза «Ми цінуємо лише тоді, коли втрачаємо». Тоді ми починаємо жити спогадами, і знову не цінувати те, що маємо зараз. Це схоже на замкнуте коло, але його можна і треба розмикати. Потрібно навчитися зупинятися в цій нескінченній життєвій гонитві за цілями, задоволеннями, згадувати, що ти живеш тут і зараз, більше такого моменту в твоєму житті не буде. Через шалений ритм життя, ми забуваємо про те, що для нас по-справжньому важливо, а це зазвичай якісь прості речі. Ми не можемо повернути час, прожити якийсь день, годину, хвилину ще раз, то ж чому ми не цінуємо, те що маємо зараз?

Не забувай, що ніхто не може прожити таке життя як ти, ніхто не може відчувати таких емоцій як ти. Тому насолоджуйся цим життям з усієї сили, за тебе цього ніхто не зробить.

Цікаві роботи...

Вадим
Мацібура

В житті , напевно, кожної людини бувають ситуації коли здається що все втрачено, що більше немає сил йти далі та нічого більше. Безумовно, такі падіння вибивають з колії, але головне в таких ситуаціях не здаватися, боротися та терпіти. Бо як казав незламний В.Стус «Терпи, терпи, терпи — терпець тебе шліфує».

Наталія
Полович

Для кроку після падіння треба сили Геракла, бо падіння може виявитись болючішим ніж може здаватись. І той хто зумів піти вперед, дійти до поставленої цілі й знову поставити нову і рухатись далі - це людина чия рішучість та витримка сягає вершин Евересту. І якщо не здаватись, а йти вперед націлившись лише на вершину, то в певний момент сходи закінчатся, але ти не впадеш.

Марія
Терьохіна

Може, цей світ підступний і несправедливий, але рішення, яким поглядом на нього дивитися- завжди залишається з вами. Можливо, перебільшення, одна з найпоширеніших людських труднощів у мисленні, та ще страшніше, коли це перебільшення дійсно охоплює ваші думки зсередини і стають «ілюзорною реальністю». Все, що ви бачите та сприймаєте навколо, все, що з вами трапляється- не обов'язково страшна проблема, а лише урок, який ви зобов'язані

Курс тримай на горизонт, і мета тобі скориться

Наталя
Полович

Страх поселяється у серці й людина гине під тяжким тягарем заборон, вона не в змозі з ними боротися. І тоді, коли настає такий момент, вона вже не вільна, можливо, не раб, але вже без свободи. Страх скував слово тугим ланцюгом і ніщо не звільнить його. Людина живе під гнітом бути спійманою і мовчить.

Це вже далеко не воля, це клітка з якої не буде безпечного виходу, навіть якщо мовчати.

...Варто запевнити, що кордони існування двох сфер, кожна людина будує для себе сама, а тобто й вирішує співвідношення відсотків у моральній і матеріальній сторін для своєї повної внутрішньої свободи. Вільна людина завжди буде мати вільне слово. «Свобода слова» буде відтворюватися тільки від тієї особи, яка наперекір всім обставинам буде сама для себе вільною. Влада може встановити закони, проте нераціональні закони не володіють незалежними людьми.

Вільні люди й будують цей світ; встають вранці, вмиваються, приводять себе в порядок, а разом з тим, приводять в порядок і свою планету. Які б устрої й закони не оточували б суспільство, в усі часи гарантія свободи: без вільної людини не буває вільного слова.

Марія
Терьохіна

Анастасія
Балуда

Людам важливо відчувати себе потрібними, зрозуміти, що їх слова не були сказані на вітер, зрозуміти, що вони були почуті. «Втратити свободу може лише той, хто не вмів її захищати», тому не потрібно боятись висловлюватись, не втрачайте шанс зробити це доцільно та грамотно, адже усі ми рівні перед законом, який дає нам повне право говорити вільно у своїй Державі!

Вадим
Мацібура

Безперечно, потрібно ставити щоразу вищі цілі й кожен раз з більшим ентузіазмом та бажанням їх досягати. Наприклад, ти поставив собі локальну ціль та досягнув її, не варто зупинятися, адже межі твоїм мріям та можливостям немає навіть за горизонтом. Безумовно, потрібно докладати великі зусилля, але якщо ти впевнено йдеш до того, що справді хочеш, то результат нівелює всю важкість процесу.

Владислав
Мошківський

Що нас всіх об'єднує? На це питання ми одразу відповідаємо тим, що ми – люди, що ми вміємо міркувати і так далі. Але окрім цього, ще нас усіх згуртовує мета. Кожного разу ми зустрічаємо тисячі, а може навіть й сотні тисяч людей. Ми можемо бути незнайомі особисто, але ми чітко можемо сказати, що ось ця людина, з якою ми тільки що перетнулися

Каріна
Шуландт

Чи можна сподіватись на краще, лежачи у ліжку й нічого не роблячи день за днем? Зрозуміло, що ні, адже відомо, що під лежачий камінь вода не тече. Багато хто все життя сподівається на сили інших, зазвичай являючись трутнем у суспільстві. Але, на мою думку такі люди проживають не своє життя, використовуючи чужі ресурси.

Микола
Бондаренко

Завжди пам'ятайте про свої мрії та цілі та не відступайте від них, навіть якщо вважаєте що все втрачено. Сильні люди й стають успішними та досягають своєї мети.

Альона
Мазуренко

В першу чергу людину робить успішною її праця та наполегливість. Адже досягнення висот залежить від кропіткої роботи. Та все ж однієї лише праці буде замало. Не забувай мріяти. Я вважаю, що це саме те, що дасть тобі якомога більше енергії, сил та натхнення.

Марія
Бруй

Люди, які впевнено йдуть до своєї мети обов'язково досягнуть її. Важливо завжди пам'ятати заради чого ти став на цю нелегку дорогу . Йти до мети треба вперто, не шкодуючи ні сил, ні часу. Тільки тяжкою працею можна досягти бажаного результату.

Альона
Мазуренко

Зрозуміло, що якщо вам будуть забороняти щось, будуть сковувати ваші дії- ви будете наче під замком у неволі.

Тому я думаю, що саме моральна свобода та свобода слова допоможе відчутти себе по-справжньому вільним. Здавалося б, таке просте слово, але наскільки важливе та значуще у житті кожного з нас.

Катерина
Кармазіна

Бути вільним – це розуміти свободу. А потім діяти. Свобода – це здатність людини чинити відповідно до власних бажань, інтересів, цілей . Свобода – це можливість вибору варіантів подій. Відсутність вибору дорівнює відсутності свободи. Свобода в думках, словах, діях – це діамант, цінність якого не вимірюється матеріальними благами.

Вадим
Мацібура

...Зараз дуже дивно все відбувається, з одного боку свобода слова дуже важлива, всі це стверджують, хоч і роблять абсолютно протилежні рухи. Така практика зустрічається і в інфопросторі, де вона певною мірою і зародилася, в повсякденному житті теж виникають випадки коли ти не можеш висловити свою думку з певних причин.

Гарантія свободи.

Без вільного слова не буває
вільної людини.

Олександр
Лапін

Потрібно крокувати до горизонту, адже стоячи на місці результатів не буде. Багатьох людей лякає невідомість майбутнього, вони залишаються в зоні свого комфорту, радіють тому, що вже мають та починають просто існувати. Життя – це шлях, шлях до мети, постійний та безперервний, повний невдач та падінь, радощів та розпачу шлях. Зупинка означає слабкість, стоячи на місці – зазнати поразки, обернутися – втратити все.

Кохаю...

дві людини...

три склади...

єдина доля...

наче пахощі медові віють з поля,
з того поля де світанок нам
всміхався...

він і сам в зорю ранкову закохався

Микола
Бондаренко

Підсумовуючи свої слова, я хочу додати цитату дуже відомої та працьовитої людини Г. Форда: „Праця, одна лише праця, є нашим учителем і керівником. Хто справді працює, той не потребує титулів. Сама його робота є для нього честю.”

Катерина
Шабатин

Буквально одне покоління назад, люди, не маючи інтернету, шукали різну інформацію по крихтах, купували журнали, книги, диски, словом, в міру сил займалися самоосвітою. Зараз практично будь-яка інформація стала доступною кожному, і мало не подається на блюдечку з блакитною облямівкою: щоб знайти щось, досить буквально пари клацань мишкою.

Владислав
Мошківський

Щоб досягти бажаного успіху, треба завжди щось робити, йти до своєї мети. Та неважливо, чи будеш прямувати повільно, чи ні, головне – що ти йдеш, а не стоїш на місці. Іноді трапляються випадки, коли ліпше зробити крок назад, а потім впевнено зробити два. А можна так надихнутись своєю мрією, що ти навіть стоячи на місці, проектуєш свій шлях до мети. Таке враження, що ти вже на фінішній прямій і це відчуття ніби відкривається друге дихання.

Вадим
Мацібура

Кожен сам обирає свій шлях, але головне щоб по ньому йшли, бо поставити ціль це одне, а йти до неї- інше. Давайте не стояти на місці і боротися за своє життя та життя інших. Це може й не гарантує нам успіху, бо ніхто нічого не знає заздалегідь; "Як ліки не завжди приємні, так і істина буває сувора".

Марія
Бруй

Потрібно постійно рухатись вперед, щоб чогось досягти. Люди з багатим життєвим досвідом мають ще великий багаж знань, який здобувають протягом всього життя. Треба прагнути пізнавати щось нове, рівнятися на людей, які вже встигли чогось досягти, брати з них приклад. Ніколи не зупиняйтесь на розпочатій справі!

Анна
Гамениця

Не забувай, що ніхто не може прожити таке життя як ти, ніхто не може відчутти таких емоцій як ти. Тому насолоджуйся цим життям з усієї сили, за тебе цього ніхто не зробить.

Вероніка
Сюр

Кожен митець намагається увічнити своє кохання. І, мабуть, це правильно. Невідомо, чи існував би без кохання рід людський. Напевно, що ні. Людство перетворилося б на купку бездушних істот, не здатних на почуття. Василь Симоненко писав: «Є в коханні і будні, і свята». І як не погодитися з його словами?

Ілля
Музичук

Кохання змушує нас робити неможливе, бо людина яка кохає- втрачає межі можливо і неможливого.

Кохання- це найпрекрасніше, що є у людей, адже все на цьому світі є результатом любові і натхнення.

Марія
Терьохіна

«Тільки в любові людина розумна», стверджував Василь Стус, тож давайте тепер подумаємо: коли ми зустрічаємо людину, у якій саме момент розуміємо, що вона наша? У той, коли знаходимо в ній частинку себе. Здається, в тому і сенс кохання- бачити себе в інших. Ми притягуємо не тих людей, яких хотіли б притягнути, ми притягуємо тих, хто є нами насправді. Розуміння цього входить в гру кохання. А хто не грає- той не перемагає.

Микола
Бондаренко

Почуття взагалі доволі різні, не тільки коли мова йде про хлопця та дівчину. Любов до рідної матері та дружня любов також можуть бути сильними. Взагалі це слово нас оточує майже всюди. Як, наприклад, любов до музики, до наук та інше...

Марія
Бруй

Ніхто, окрім людини, не був наділений таким почуттям. Воно наповнює людське життя сенсом, додає різноманітних барв. Саме тоді, коли людина кохає, вона на багато здатна. Кохання, начебто, надає крила, приносить натхнення, і ми здатні перевернути світ. Саме через це відчуття з'явилося стільки витворів мистецтва.

Анастасія
Балуда

Кохання наповнює людське життя сенсом, перетворює сіру буденність на свято. Зустріти людину з якою у вас будуть зароджуватись взаємні почуття, з якою ви захочете творити спільну долю- це справжній скарб, адже багатьом так і не пощастило відчувти це по-справжньому.

Лірична сторона творів, це перше, що привертає увагу більшості читачів, адже вона викликає шалену кількість емоцій у кожного. Тема кохання окриляє та надихає навіть тих, хто вже зовсім не вірить в нього.

Анастасія
Балуда

Легкого успіху не існує. Якщо ж вам постійно таланитиме, ви звикнете до цього і будь-яке наступне випробування зломить дух. Якщо чогось занадто багато, в цьому немає нічого хорошого, тому життя обирає для кожного власний особливий баланс подій.

Данило
Кулінич

Я вважаю, що людина повинна пройти свій життєвий шлях гідно, щоб в кінці цього шляху не було прикро за прожите. З моменту народження людина потрапляє у світ, який диктує нам, свої, часом дуже жорстокі, правила. Щоб вижити в цьому світі потрібно володіти сильними морально-вольовими якостями. Воля, по-моєму, є найважливішою складовою душевних якостей людини.

Катерина
Кармазіна

Не існує життя без розвитку, змін, росту, руху вперед. Стабільність- ілюзорна. Ми постійно перебуваємо в русі. Ми постійно змінюємо себе, розширюємо свій кругозір, наповнюємося, примножуємо в собі якійсь почуття та емоції - ці процеси не припиняються ні на секунду.

Я ні секунди не стою,

навіть коли стою на місці

Владислав
Мошківський

Не кожне серце може відчувати такий дар любові, бо черстве та егоїстичне не спроможне віддавати, а «кохати» - це завжди віддавати не сподіваючись на якусь винагороду. Все йде від душі.

Валерія
Кривіцька

...Раптом любов почула голос: «Йди сюди я візьму тебе з собою». Вона побачила старця, і була така щаслива, що навіть забулася запитати його ім'я. І лише човен зник у водах, і Любов досягнула землі. Вона спохватилась, бо ж навіть не віддячила старцю. Любов звернулась до Пізнання: «Скажи мені, хто врятував мене?». «Це був Час», - відповіло Пізнання. «Час?,- здивувалась Любов – навіщо йому допомагати мені?». Пізнання констатувало: «Тільки Час розуміє і знає, наскільки важлива любов у житті».

Альона
Мазуренко

Тому, якщо ти відчуваєш ці почуття у серці - просто люби. Люби щиро, відверто, шалено. Люби по-справжньому, адже якщо ти сповнений любов'ю – ти не переможний.

Катерина
Кармазіна

Навіть смерть безсила перед почуттям любові. Закоханість же - це тимчасове захоплення, яке проходить, не залишивши навіть сліду на серці. Я зрозуміла, що зовнішній блиск- ніщо у зрівнянні з внутрішньою красою. Тому що все що ззовні- до першого дощу, те, що всередині- горить завжди.

Не існує безумовного кохання, як кажуть «просто так». Точніше існує лише між батьками та дітьми, але це вже зовсім інше. Для мене: повага, турбота, однакові інтереси та плани на життя – це про кохання. Коли тобі завжди цікаво та комфортно з людиною, коли ти навіть не думаєш з ким провести вільний час, в тебе вже є відповідь – з коханою людиною, ти не сумніваєшся.

Анна
Гамениця

А чи може писати про кохання той, хто й сам ще не закоханий, той хто не зустрів свою «другу половинку»? Ні? Тоді забудьте те, що читали вище, а я пішла шукати, чи чекати, кохання, щоб написати новий твір, вже зі сторони закоханої людини.

Каріна
Шуландт

Закони прості, хочеш створити щось нове- кажи і роби, а якщо не впевнений, то зачекай, доки твоїх сил буде достатньо для виконання тої чи іншої задачі. У разі твоєї брехні-невиконання сказаного, обіцяного, тобі перестають довіряти, зважати на усі твої слова, до якої справи вони б не належали. І цей ланцюжок несерйозного ставлення формується надзвичайно швидко, таких помилок краще намагатися уникати якомога швидше. Зрозуміло, що у всіх є обставини, своє життя, але дорослішання у цьому і полягає, у досвіді таких невдач і підйомів, через які ми вдосконалюємось і надихаємо інших на ті самі дії. Всі успішні та серйозні особистості шануються з правилом «сказано-зроблено», оскільки саме це, окрім харизми та умінь, стало їх ключиком до мрії.

Вадим
Мацібура

Є такий латинський вислів «Facile dictu difficile factu», що в перекладі на українську означає - легко сказати і важко зробити, як на мене, він дуже часто буває правдивим. Бо навіть якщо ти задумав, будь-яку справу, то довести свої слова до успішного результату буває дуже важко. В житті часто помічаєш, що слова бувають пустим звуком, оскільки весь зміст вкладений в реальних справах. Кожен сам обирає свій шлях, хтось буде, хтось руйнує, а хтось не робить нічого.

Наталя
Полович

Слово завжди грало значну роль у житті людини. Нині важко уявити світ німим, без жодного слова. Заговори, щоб тебе побачили, адже те, як ти говориш та що ти говориш визначає тебе як особистість. На перший погляд, так і є, однак ми можемо говорити як перлами сипати, а на ділі нічого.

Вадим
Мацібура

Я думаю, що знайти справжнє кохання - це велика радість та вдача для людини, яка завжди прислуховується до серця та для якої почуття - це не просто пусті слова. Кохання - це те неймовірне явище, яке живить тебе зсередини. Кохання допомагає знайти сенс життя або навіть стати ним.

Олександр
Лапін

Все починається з погляду, з усмішки. Людину завжди спочатку приваблює обкладинка, лише потім знайомиться зі змістом. І ось ти читаєш людину, як нову для себе книжку, кидаючи читання вже після першої або закохуючись в головного героя. Сам того не помічаючи ти дивишся на сторінки знов і знов, ніби нічого для тебе у світі більше немає. Хтось згодом збирає цілу бібліотеку, так і не обравши улюблене читиво, а в когось завжди з собою одна лише книжка, може сторінки її вже жовті, а обкладинка давно пошарпана та втратила колір, але іншої не потрібно.

Якщо людиною себе вважаєш, крізь все життя неси і пам'ятай:

чим більше віддаєш- тим більше маєш,
чим більше маєш- більше віддавай !

Наскільки важливо в нашому житті не просто говорити, але і діяти? Без діла нема і слова, , адже слово без вчинків нічого не варте. Дуже важливо, щоб наші слова не розходились з нашими вчинками, бо який тоді від них сенс? Якщо я починаю помічати, що слова та дії моїх знайомих не співпадають, то ці люди одразу виходять з мого кола спілкування. Як я можу довіряти та поважати людину, яка кидає слова на вітер, я не можу виправдовувати такі речі. Зовсім не розумію, навіщо говорити те, що ти не зможеш виконати?

Анна
Гамениця

Не секрет, що говорити дуже легко, а робити – складно. Щоб бути гідною людиною, треба, щоб слова відповідали вчинкам. Тільки тоді людина буде вважатися відповідальною і надійною. Слова – річ невловима, у них немає результату. Вимовляти їх не складає ніяких труднощів. А от

Валерія
Кривіцька

Не збудуєш словом, коли руйнуєш ділом

Каріна
Шуландт

...щодо людей, як особистостей; ніколи не забувайте, що надзвичайно важливо віднайти те, що вас надихатиме. Буде це любов, мистецтво чи література- не має значення, головне, щоб враження та почуття спонукали до позитивного мислення, бажання ділитися теплом, та готовністю допомогти нужденному. Не забувайте про людяність і про те, що ви не один у цьому світі...

Владислав
Мошківський

...Жадібність – це не тільки негативна якість характеру людини, а й ніби гальма в прогресі, розвитку особистості.

Якби великі художники, композитори, поети, прозаїки та інші митці не ділилися своїм талантом, ми б ніколи не побачили прекрасні картини, не читали б романи, не дивились захопливу гру в кіно і на сцені – світ був би примітивно одноликим, прісним.

Марія
Бруй

Зараз, у доволі складний час, хочеться зазначити лікарів, які, у зв'язку із хворобою «COVID-19», роблять все можливе, щоб врятувати якомога більше людей. Вони жертвують своїм життям, своїм здоров'ям, здоров'ям своїх близьких, проте нічого не вимагають навзаєм. Це заслуговує великої пошани!...

Микола
Бондаренко

...наша планета- одне ціле, і потрібно бути згуртованими, наскільки це можливо.

Дуже влучним є вислів: «Добро врятує світ», тому будьте добрішими до оточуючих та бережіть себе.

...З людьми ми обмінюємося не тільки словами, а майже всім: емоціями, енергією, жестами, речами, і ці складові передають якусь інформацію. Цей потік інформації-нескінченний.

Чим більше ми її віддаємо, тим більше маємо...

... І так само чим більше маєш - більше віддавай. Більше маємо від кого? Від людей, а отже повинні передати це іншим. Адже, на мою думку, життя-нескінченний обмін всім, що у нас є: і негативним, і позитивним. Так, мабуть, і зберігається який-не-який баланс у цьому світі.

Анна
Гамениця

...незалежно від соціального стану чи рівня статків, усі люди- рівні; кожен має свої проблеми, переживання, зазнає поразок та здобуває перемоги. Тут можна згадати слова Ліни Костенко: "Людам не те що позакладало вуха, людам позакладало душі". Багато людей живе лише своїми проблемами, їм байдуже на інших, іноді навіть на найближчих людей.

Вадим
Мацібура

Микола
Бондаренко

Всі журналісти повинні бути об'єктивними, але не варто забувати про індивідуальність. Вона проявляється в кольоровості журналіста, у влучний момент, коли це дійсно потрібно. В нашій майбутній професії існує дуже велика конкуренція, як і у всіх інших. У журналістів вона проявляється, на мою думку, якнайбільше. Саме така риса, як кольоровість може гарно відрізнити вас від інших.

Наш світ влаштований так, що нав'язує нам все, що ми бачимо; чи правильніше сказати наш мозок, що і є нашим світом. Тому і поняття об'єктивності в ньому доволі суб'єктивне. «Об'єктивність»- індивідуальна абстракція кожної людини, що складається з маленьких частот, які вона отримала протягом свого життя. Проте ви мене питаєте, якщо вона складається з багатьох елементів, яким чином вона може бути індивідуальна. У цьому і відповідь, вона і є індивідуальність, адже складається з мільйонів частинок, які в сумі не схожі на жодні «суми» в інших осіб. Такий собі код-ключ, притаманний лише одній людині. Все що ми дивимося, а головне бачимо, слухаємо, відчуваємо, люди що несуть на нас вплив- все це і складається в «індивідуальність» людини, що, згодом, і виявляє нашу «абстрактну об'єктивність». Навіть якщо людина, та, зрештою, журналіст, кришталю чистою перед собою, слід пам'ятати, що кришталю- теж матеріал, який, у свою чергу, з чогось складений.

Марія
Терьохіна

Катерина
Шабатин

Щодня дуже багато відомих телеканалів диктують нам «правду». А саме «правду», яка вигідна для того, чи іншого олігарха, політичного діяча. Напевно, що кожного журналіста будь-яке видавництво підроблює під себе. Тобто яка саме думка їм вигідна. Так і сам лідер думок обирає свій колір. Колір статті, котру він пише сьогодні.

Альона
Мазуренко

...Але що ж означає бути об'єктивним? Бути об'єктивним- існувати поза своєю свідомістю, поза своїми бажаннями, своєю думкою і незалежно від неї. Потрібно подавати факти як вони є. Але якщо так подумати, то факт це думка об'єктивна, але саме те, що висвітлює журналіст є його суб'єктивною думкою. Тобто, якусь інформацію він вважає важливішою, ніж іншу, щось він вирішив сказати, а про щось не розповів.

Крістіна
Цимбалюк

На жаль, в наш час, та й не тільки, люди вірять в усе, що почують, або побачать. Тому, щоб не втрати статус хорошого журналіста- ми повинні писати лише правду й нічого окрім правди. Кожна думка має право на життя, але журналіст має подавати лише об'єктивну інформацію.

Марія
Терьохіна

...Всі націлені на головний подарунок у вигляді чималих купюр, зовсім забуваючи про те, що це дешево. Все, що можна владнати грошима- дешево.

А що ж тоді вважається цінним? Певно ви чули про духовні надбання, що їх використання поліпшує життя не тільки їх власнику, а й соціуму навколо нього. Зараз я спробую пояснити як це працює. Дивлячись на цей процес можу сказати, що його прикладом є наш організм. Так, все правильно, наш мікро всесвіт, який здатний працювати, як не аби який складний автоматизований механізм. Завдяки тому, що кожен орган допомагає іншому - організм не перестає функціонувати. Завдяки тому, що кожен орган допомагає іншому- він допомагає собі. Що ж, доводячи думку, можу процитувати футуролога Жака Фреска: «Ми або навчимося жити разом, або загинемо наодинці. Вашого тіла б не стало, якби кожен орган думав сам про себе».

Хто я?

творець, чи літописець?

Ілля
Музичук

З кожним днем все меншає і меншає кількість незалежних журналістів, які дотримуються всіх норм журналістики та подають інформацію об'єктивно, а причина одна – гроші.

Існує суттєва проблема в наших ЗМІ. Зарплати на незалежних ресурсах не такі великі як на ресурсах олігархів, саме це підштовхує журналістів переходити на сторону необ'єктивності та, в деяких випадках, пропаганди.

Валерія
Кривіцька

Журналістика – це про мораль від початку до кінця. Вона про те, що ми як люди, громадяни і як суспільство вважаємо важливим, цінним, релевантним. І я вважаю, що чесно озвучувати свою позицію краще, ніж бути кольоровим чи об'єктивним. Це не означає, що журналіст має бути «чиєюсь людиною», чи прибічником якоїсь партії, а тому вважаю, що факти важливі, але також впевнена, що факти потребують інтерпретації, аби мати значення. Адже дослідження свідчать: коли факти, які ви подаєте не відповідають картині світу глядача\читача, він довірятиме вам менше.

Журналіст

не може бути кольоровим,

журналіст
має бути об'єктивним та
справедливим!

Марія
Бруй

Кожна людина у своєму житті повинна сама визначити для чого вона існує. Хтось любить співати, хтось танцювати, а хтось точні науки. Є люди, які впродовж всього життя шукають себе і не можуть знайти, а є й такі, які з малих літ вже знають чим вони хочуть займатись, і вперто йдуть до своєї мети. Нам допомагають знайти себе ще з дитинства на гуртках, проводячи творчі роботи у школі. Я впевнена, що немає людини без таланту, є та, яка себе ще не знайшла.

Валерія
Кривіцька

...Скоріше віднесу себе до людей-творців; адже, коли я сідаю за письмовий стіл, беру папір, ручку, у цей момент я відчуваю внутрішній підйом, якусь тиху радість, передчуття творчості, яке в майбутньому, я сподіваюсь (ні, я впевнена), принесе користь людям.

Вадим
Мацібура

Так, бути творцем не легко, іноді навіть у видатних людей буває момент, коли важко щось робити далі, це просто потрібно витримати і пережити, щоб з кожним днем вражати своїми діями та досягати цілей.

Ілля
Музичук

Ким краще бути: творцем, чи літописцем? На мою думку - творцем, адже це набагато цікавіше. Ти твориш історію, залишаючи свій слід у цьому світі. Під час створення чогось нового, ти проходиш багато випробувань та перешкод. Набуваєш нових знайомств і досвіду, знаходиш виходи зі складних положень і ситуацій.

Марія
Терьохіна

...Впевнено можу сказати, що вибір для журналіста творець він, чи літописець перетворюються у слова Барбери Шер: «Ви можете взяти книжку-розмальовку, або кольорові олівці, але тільки щось одне».

Микола
Бондаренко

Розмірковуючи на тему роль журналіста у суспільстві, можна знайти різні аспекти. Все залежить саме від вас, те, ким ви себе бачите та те, ким хочете бути.

Владислав
Мошківський

На мій погляд, журналіст- професія дуже унікальна, тому що вона об'єднує в собі характеристики як творця, так і літописця. Від творця візьмемо наснагу до створення якісного контенту у публіцистичній діяльності, або у світі телебачення, а від літописця – бажання пізнавати все, що нас оточує, ставити питання, цікавитись й самим шукати на них відповіді. Це навчання на все життя, бо я- творець своєї долі.

Каріна
Шуландт

...Взагалі, кожен без виключення є літописцем і, безумовно, творцем власного життя. На жаль, мені досить часто доводиться про це собі нагадувати тому, що іноді я несвідомо дозволяю оточенню впливати на мій моральний стан в негативному плані...